

תת"ע (עכו) 1103-10-23 - ג'ריס חזאן נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 1103-10-23 - ג'ריס חזאן נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 1103-10-23

ג'ריס חזאן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[28.04.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 27.3.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 7.4.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות

וזאת מהנימוקים הבאים:

המבקש קיבל לידיו הזמנה לדיון, כאשר מועד הדיון אשר צוין על גבי ההזמנה היה 25.10.2023; מועד זה נדחה לאור מצב החירום אשר שרר במדינה באותו מועד והדיון נקבע ליום 21.2.2024. ביום הדיון הגיש המבקש בקשה לדחיית מועד הדיון בטענה כי הוא סובל מתסמיני מחלה ובית המשפט נעתר לבקשה ודחה את הדיון ליום 5.5.2024 כאשר צוין על ידי כב' השופט הבכיר יעקב בכר כי בית המשפט לא ייעתר לבקשות דחייה נוספות.

ביום 3.5.2024 שב המבקש וביקש לדחות את הדיון מהטעם כי באותו מועד חל חג הפסחא וביום 4.5.2024 בית המשפט שב ונעתר לבקשה ודחה את הדיון ליום 24.9.2024.

ביום 24.9.2024 המבקש הגיש בשלישית בקשה לדחיית מועד הדיון לאור המצב הביטחוני, בצד טענה כי מדרש להעביר הדרכות לאזרחים חמושים שגויסו לכיתות כוננות בהיותו מדרך ירי פעיל ומדרך מוסמך. בו ביום ניתנה החלטה על ידי מותב זה לפיה לא ניתן היה לקיים את הדיון לאור המצב הביטחוני והדיון נדחה ליום 9.3.2025.

ביום 9.12.2024 נשלחה למבקש הודעת מזכירות לפיה מועד הדיון אשר היה קבוע ליום 9.3.2025 בוטל לאור אילוצי בית משפט ונקבע מועד דיון חלופי - 16.3.2025. הודעת מזכירות נוספות נשלחה למבקש ביום 9.2.2025 בה צוין כי מועד הדיון שונה ליום 27.3.2025.

ראיתי לנכון לפרט את כל השתלשלות העניינים בתיק מאחר ואכן לא קיים אישור מסירה עבור הישיבה מיום 27.3.2025 בה נשפט המבקש בהעדר, יחד עם זאת המבקש זומן כדן לישיבה מיום 9.3.2025 ומשלא התקיים דיון באותו מועד, היה על המבקש לברר מהו מועד הדיון החלופי אשר נקבע, ולא יעלה על הדעת כי המבקש - עורך דין בעצמו המעורה ברזי החוק והמשפט - ישב בחיבוק ידיים ולא יערוך כל בירור, ולו מינימלי ביותר, אודות מועד הדיון החלופי שנקבע. אדגיש כי לו היה המבקש מתייצב לישיבה ביום 9.3.2025 אזי בהכרח היה מגלה אודות דחיית מועד הדיון אולם במצב הדברים הקיים, ניתן להניח כי המבקש גם לא התייצב לישיבה ביום 9.3.2025 אליה זומן כדן. בנוסבות אלה, ניתן היה לשפוט את המבקש על סמך אישור מסירה קודם וזאת בשם לב לעובדה כי נקבע זה מכבר בפסיקה כי ניתן לשפוט אדם בהעדר בהסתמך על אישור מסירה לדיון קודם; ראה לעניין זה עפ"ת 35244-01-24 טל אבירם נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"בהעדר התייצבות המערער לדיון שהתקיים, בית המשפט קמא רשאי היה לדון אותו בהעדרו. לעניין זה אין נפקות אם הכרעת בית המשפט קמא תינתן בדיון אליו המערער לא התייצב, או במועד מאוחר יותר".

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקש זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון. באשר לעילת עיוות הדיון, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו של המבקש.

המבקש כפר בביצוע העבירה וכי לא החזיק או השתמש בנייד בזמן נהיגה, יחד עם זאת טענה זו נטענה בעלמא מבלי שהוכח שיש בה ממש; ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. טענת המבקש כי אי קבלת הבקשה תביא לנזק בלתי הפיך אף, היא אינה מבססת את העילה של עיוות דין ודי להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל.

לאור האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ה, 28 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.